આના લેખક છે કૈલાશ પંડિત
રવિવાર, 11 □પ□ રીલ 2010 04:39

{loadposition mushayro}
આ બહુ મોટું નગર!

છે દિવસ ને રાતના જેવું કશું,
જાણ છે □ની ફક્તલોકોને બસ.
કોણ કોનું સાંભળે કહેવાય ના!
પણ બધું ઘડિયાળની ટકટકને વશ,

જોઇ સૂરજને હસે છે ફુલથે
અહીં તુમને સ□ વીઅં જીવવું પડે,
ટાઇપ થયેલા પત□ ર જેવા માણસો
સ□ મતિનું પૃથ□ કકરણ કરવું પડે.

મૂંગા , મૂંગા, માણસો ચાલ□ચા કરે.
હાથપોલીસનો સતતહાલ□ચા કરે.
લાલ લીલી બત□ તે પર સહુની નજર,
સગિ□ નલોના શ□ ર□ વાસથી જીવતું નગર,

હા, બહુ સંભાળજો, આ ભીડમં
કોઇનો ધક્કો જરી વાગે નહીં
આંખ ઢાળી ચલત સજજન તણી
આંગળી□ ભૂલથી જાગે નહી

આ બહુ મોટું નગર!

...

અન તુજને સુમન માથીજ મફક છેતરી જાશે
પ□ રથ□ □ પ□ચાર કરશે ને પછી જખ□ મે દઇ જાશે

...
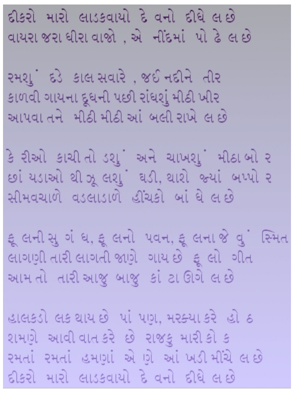
દીકરો મારો લાડકવાયો દે વનો દીધે લ છે
વાયરા જરા ધીરા વાજો , એ નીંદમાં પો ઢે લ છે

રમશુ ં દડે કાલ સવારે , જઈ નદીને તીર
કાળવી ગાયના દૂધની પછી રાંધશું મીઠી ખીર
આપવા તને મીઠી મીઠી આં બલી રાખે લ છે

કે રીઓ કાચી તો ડશુ ં અને ચાખશુ ં મીઠા બો ર
છાં યડાઓ થી ઝૂ લશુ ં ઘડી, થાશે જ્યાં બપ્પો ર
સીમવચાળે વડલાડાળે હીંચકો બાં ધે લ છે

ફૂ લની સુ ગં ધ, ફૂ લનો પવન, ફૂ લના જે વુ ં સ્મિત
લાગણી તારી લાગતી જાણે ગાય છે ફૂ લો ગીત
આમ તો તારી આજુ બાજુ કાં ટા ઊગે લ છે

હાલકડો લક થાય છે પાં પણ, મરક્યા કરે હો ઠ
શમણે આવી વાત કરે છે રાજકુ મારી કો ક
રમતાં રમતાં હમણાં એ ણે આં ખડી મીંચે લ છે
દીકરો મારો લાડકવાયો દે વનો દીધે લ છે

આના લેખક છે કૈલાશ પંડતિ
થ્વવિાથ, 11 □પ□થેલ 2010 04:39

{jcomments on}